

Sygn. akt XVII AmE 376/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Wioleta Donoch

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o zmianę koncesji

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 28 września 2017 r., znak: (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 376/17

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 28 września 2017 r., znak: (...), na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 56 ust. 2 pkt 1 i art. 56 ust. 3 i 6 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - **Prawo energetyczne** (Dz.U. z 2017 r., poz. 220 z późn. zm., oraz w zw. z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - **Kodeks postępowania administracyjnego** (Dz.U. z 2017 r., poz. 1257), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. w związku z ujawnieniem, w prowadzonej przez ww. spółkę koncesjonowanej działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi nieprawidłowości, polegających na naruszeniu warunków koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 31 października 2013 r. nr (...) z późn. zm.) poprzez prowadzenie koncesjonowanej działalności gospodarczej polegającej na obrocie paliwami ciekłymi w sposób niezgodny z brzmieniem pkt 1. „Przedmiot i zakres działalności” oraz z brzmieniem warunku 2.1.2 ww. koncesji orzekł, że:

1. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. naruszyła warunki koncesji na obrót paliwami ciekłymi udzielonej jej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 31 października 2013 r. nr (...) z późn. zm., poprzez prowadzenie koncesjonowanej działalności gospodarczej w sposób niezgodny z brzmieniem pkt. 1. „Przedmiot i zakres działalności” oraz z brzmieniem warunku 2.1.2 ww. koncesji,

2. Za działania opisane w punkcie 1, wymierzył (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. karę pieniężną w wysokości 172.642 zł.

W uzasadnieniu decyzji Prezes URE wskazał m.in., że wykonywanie przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi przy użyciu stacji paliw położonej w L. przy ul. (...) oraz autocystern służących do przewozu paliw ciekłych o numerach identyfikacyjnych VIN: (...) oraz (...), czyli infrastruktury oraz środków transportu, które nie były wskazane w posiadanej przez niego koncesji, oznaczało wykonywanie tej działalności niezgodnie z warunkami udzielonej przedsiębiorcy koncesji, co wypełnia dyspozycję art. 56 ust. 1 pkt 12 P.e.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. zaskarżając ją w całości.

Zaskarżonemu rozstrzygnięciu odwołujący zarzucił:

1. Naruszenie przepisów postępowania, mających istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7, 77 § 1 i art. 80 k.p.a. polegające na niewyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu całego materiału dowodowego i niepodjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, nadto polegające na błędnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego oraz powierzchownej analizie sytuacji materialnej przedsiębiorcy co w konsekwencji spowodowało wymierzenie przedsiębiorcy kary pieniężnej w znacznej wysokości, tj. 172.642 zł;
2. Naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 8 k.p.a. poprzez działanie w sposób pozbawiony wymaganej bezstronności, powierzchowny, a przez to w sposób obniżający zaufanie strony do organu;
3. Naruszenie art. 56 ust. 6 P.e. poprzez jego niewłaściwą wykładnię i zastosowanie, polegające na uznaniu, że stopień szkodliwości czynu, którego dopuścił się przedsiębiorca był znaczny.

Wobec powyższych zarzutów odwołujący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania, ewentualnie o jej uchylenie i przekazanie do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o oddalenie odwołania, dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy przesłanych na podstawie art. 479⁴⁸ § 1 k.p.c. SOKiK przy piśmie z 18 grudnia 2018 r. – na okoliczność naruszenia przez powoda warunków koncesji na obrót paliwami ciekłymi powoda poprzez prowadzenie działalności gospodarczej w sposób niezgodny z określonym w koncesji przedmiotem i zakresem działalności oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. Prezes URE decyzją z dnia 31 października 2013 r. nr (...) z późn. zm., udzielił koncesji na obrót paliwami ciekłymi. **/k. 34-40, k. 31-33 akt adm./**

W punkcie 1 (...) tej decyzji Prezes URE określił, zgodnie z wnioskiem Przedsiębiorcy, zakres w jakim może on **wykonywać** koncesjonowaną działalność gospodarczą. Zgodnie z brzmieniem tego punktu: „Przedmiot działalności objętej niniejszą koncesją stanowi działalność gospodarcza polegająca na obrocie paliwami ciekłymi:

- benzynami silnikowymi innymi niż benzyny lotnicze,
- olejami napędowymi,
- olejem opałowym

przy wykorzystaniu autocysterny eksploatowanej przez Koncesjonariusza". **/k. 35 akt adm./**

W warunku 2.1.2 koncesji wskazano, iż „Koncesjonariusz będzie wykonywał działalność objętą niniejszą koncesją przy wykorzystaniu autocysterny o numerze identyfikacyjnym VIN: (...)”. **/k. 35 akt adm./**

Z kolei treść warunku 2.4.1., w brzmieniu przed jej zmianą, dokonaną decyzją z dnia 9 września 2017 r., nr (...) (obecnie warunek 2.3.2.) brzmi: „Koncesjonariusz jest obowiązany zawiadomić Prezesa URE o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją (w tym w szczególności nazwy, siedziby, numeru w rejestrze przedsiębiorców, numeru identyfikacji podatkowej, rozszerzenia bądź ograniczenia zakresu tej działalności) nie później niż 14 dni od dnia ich powstania. **/k. 37 akt adm./**

(...) Sp. z o.o. podjął działalność koncesjonowaną i wykonuje działalność w zakresie obrotu paliwami ciekłymi poprzez sprzedaż oleju napędowego na stacji paliw zlokalizowanej przy ul. (...) w L. od 11 lutego 2016 r.. **/k. 13, k. 86 akt adm./**

(...) Sp. z o.o. prowadzi również sprzedaż oleju napędowego z wykorzystaniem środków transportowych - w postaci autocystern o numerach rejestracyjnych (...). **/k. 13 akt adm./**

(...) Sp. z o.o. rozpoczął działalność opisaną w wyżej wymienionym pkt 2 z dniem 1 lutego 2016 r. **/k. 13 akt adm./**

Wniosek o zmianę posiadanej przez Przedsiębiorcę koncesji dotyczący zmiany przedmiotu zakresu tej koncesji oraz jej warunku 2.1.2 w związku z ww. zmianami w prowadzonej przez Przedsiębiorcę działalności wpłynął do Prezesa URE w dniu 1 kwietnia 2016 r. **/k. 23 akt adm./**

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2016 r. nr (...) (...) Prezes URE dokonał zmiany posiadanej przez Przedsiębiorcę koncesji w zakresie brzmienia jej pkt 1 (...) poprzez wskazanie, że przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest obrót olejami napędowymi przy wykorzystaniu eksploatowanych przez niego autocystern o numerach ewidencyjnych VIN: (...) i (...). Jednocześnie, w przedmiotowej decyzji Prezes URE odmówił zmiany ww. koncesji w zakresie zmiany jej przedmiotu i zakresu dotyczącego obrotu olejami napędowymi przy wykorzystaniu stacji paliw położonej w L. przy ul. (...) (z uwagi na brak warunków technicznych gwarantujących prawidłowy sposób wykonywania działalności koncesjonowanej). **/k. 19-30 akt adm./**

Na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 31 sierpnia 2016 r., znak: (...) Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w sprawie XVII AmE 155/16 oddalił odwołanie i zasądził koszty postępowania. Orzeczenie jest prawomocne. **/wiadomości znane Sądowi z urzędu/**

Przedsiębiorca zaprzestał wykonywania tej działalności na stacji paliw położonej w L. przy ul. (...) w dniu 22 kwietnia 2017 r. **/k. 85 akt adm./**

W roku podatkowym 2016, z tytułu prowadzonej przez Przedsiębiorcę koncesjonowanej działalności gospodarczej osiągnął on przychód w wysokości (...) **zł.** Jak wynika z przedłożonych przez przedsiębiorcę dokumentów (rachunku zysków i strat) w roku 2016 osiągnął on w prowadzonej działalności gospodarczej zysk w wysokości (...) **zł.** **/k. 53, k. 55, k. 62-63, k. 73-75 akt adm./**

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane. Powód nie kwestionował w odwołaniu faktu naruszenia obowiązku stosowania się do ograniczeń.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo energetyczne obrót paliwami z zastrzeżeniem wyjątków wymaga koncesji. Koncesja powinna określać:

- 1) oznaczenie podmiotu, jego siedziby lub miejsca zamieszkania oraz ich adres;
- 2) przedmiot oraz zakres działalności objętej koncesją;
- 3) datę rozpoczęcia działalności objętej koncesją oraz warunki wykonywania działalności;
- 4) okres ważności koncesji;
- 5) szczególne warunki wykonywania działalności objętej koncesją, mające na celu właściwą obsługę odbiorców, w zakresie:
 - a) zapewnienia zdolności do dostarczania paliw lub energii w sposób ciągły i niezawodny, przy zachowaniu wymagań jakościowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1-4, 7 i 8,
 - b) powiadamiania Prezesa URE o niepodjęciu lub zaprzestaniu bądź ograniczeniu prowadzenia działalności objętej koncesją, w okresie jej obowiązywania;
- 6) zabezpieczenie ochrony środowiska w trakcie oraz po zaprzestaniu koncesjonowanej działalności;
- 7) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, lub numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP). (art. 37ust. 1ustawy Prawo energetyczne).

W przedmiotowej sprawie, powód posiadał koncesję na obrót paliwami ciekłymi udzieloną decyzją z dnia 31 października 2013 r. nr (...) z późn. zm.

W warunku 2.1.2 koncesji wskazano, iż „Koncesjonariusz będzie wykonywał działalność objętą niniejszą koncesją przy wykorzystaniu autocysterny o numerze identyfikacyjnym VIN: (...)”. **/k. 35 akt adm./**

Z kolei treść warunku 2.4.1., w brzmieniu przed jej zmianą, dokonaną decyzją z dnia 9 września 2017 r., nr (...) (obecnie warunek 2.3.2.) brzmi: „Koncesjonariusz jest obowiązany zawiadomić Prezesa URE o istotnych zmianach dotyczących wykonywanej działalności objętej niniejszą koncesją (w tym w szczególności nazwy, siedziby, numeru w rejestrze przedsiębiorców, numeru identyfikacji podatkowej, rozszerzenia bądź ograniczenia zakresu tej działalności) nie później niż 14 dni od dnia ich powstania. **/k. 37 akt adm./**”

W tej sytuacji wykonywanie przez powoda działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi przy użyciu stacji paliw położonej w L. przy ul. (...) oraz autocystern służących do przewozu paliw ciekłych o numerach identyfikacyjnych VIN: (...) oraz (...), wykraczało po za zakres udzielonej koncesji, a zatem naruszało obowiązek działania w sposób określony koncesją.

Dla oceny zachowania powoda nie ma znaczenia, że powód występował do Prezesa URE z wnioskiem o zmianę koncesji i, że Prezes URE decyzją z 31.08.2016 r. takiej zmiany odmówił. Powód był uprawniony do rozpoczęcia działalności w sposób nie objęty dotychczasowa koncesja dopiero po uzyskaniu zmiany jej treści. Samo złożenie wniosku nie było działaniem wystarczającym i nie stanowiło działania w „dobrej wierze”. Działalność koncesjonowaną można prowadzić dopiero po uzyskaniu koncesji na tę działalność i jest to dopuszczalne wyłącznie w zakresie w niej przewidzianym.

Brak jest zatem podstaw do uznania, że pozwany naruszył art. 7, 77 § 1 i art. 80 k.p.a. poprzez niewyczerpujące zebranie i rozpatrzenie całego materiału dowodowego i niepodjęcie wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, nadto dokonał błędnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego.

Bezzasadny jest także zarzut naruszenia przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 8 k.p.a. poprzez działanie w sposób pozbawiony wymaganej bezstronności, powierzchowny, a przez to w sposób obniżający zaufanie strony do organu;

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.

Skoro zatem jak wyżej wskazano powód nie przestrzegał z obowiązków wynikających z koncesji zasadne było, na przytoczonej podstawie, nałożenie kary pieniężnej.

Wymiar kary, stosownie do art.56 ust. 6 ustawy Prawo energetyczne należy do sfery tzw. uznania administracyjnego. Kwestionując jej wymiar powód winien wykazać, że w niniejszej sprawie kara została nałożona z przekroczeniem prawa lub granic uznania administracyjnego. Sama ogólnikowa kontestacja wysokości sprowadzająca się do przedstawienia własnej subiektywnej oceny, że niższa kara spełniłaby swoją rolę lub, że wymierzona kara nie odpowiada społecznej szkodliwości czynu nie stanowi podstawy wzruszenia decyzji w tym zakresie.

Nieuzasadnione są w związku z tym zarzuty o powierzchownym zanalizowaniu przez pozwanego sytuacji materialnej powoda. Należy przy tym podkreślić, że odwołanie powoda nie zawiera wskazania żadnych okoliczności faktycznych pozwalających na przyjęcie, że kara w wysokości 172.642 zł przekracza możliwości finansowe powoda.

Mając powyższe na względzie odwołanie powoda należało oddalić jako bezzasadne (art.479⁵³ § 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosowanie do wyniku sporu zasądając na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych (art.98 § 1 k.p.c.)